

MT KOLLBRIS

holländsk bergør, løf skatt til Norge (girt)

NR. _____
 2 Skrifte- & Skatte-
 Fretten (1952/53)
 L. nr. 113.

HYREKONTRAKT

Undertegnede kaptein
 som fører av (navn og hjemsted) "Kollbris"
 reg.tonn brutto _____ beregnet i h. k. _____ og undertegnede (den
 forhyrtes fulle navn) Jan Goedhart
 født i (sted og datum) Rotterdam 2/3.1929
 som nå hører hjemme (bor) i Rotterdam
 har inngått følgende kontrakt:

- Den forhyrte skal gjøre tjeneste som motormann ombord i ovennevnte skip med de plikter og rettigheter som er bestemt i norsk lovgivning.
- Forhyringen skal gjelde for reiser i (mellom) ¹⁾ fra Amsterdam o.v.
 - inntil videre, med en gjensidig oppsigelsesfrist ²⁾ av _____
 - inntil videre, men med avmønstring bare i Nord-Europa og etter en gjensidig oppsigelsesfrist ³⁾ og ⁴⁾ av 7 - syv - dager
 - inntil den (datum) _____
 - for en reise (rune) mellom de steder som er nevnt ovenfor og inntil _____ dager etter ankomsten.
- Tjenesten skal tilføres i (sted, datum og klokkeslett) Amsterdam 17/3.60
 Reise til skipet fra forhyringsstedet skal tilføres den _____
- Hyra er ⁵⁾:
 - tariff pr. måned regnet fra og med 17/3.60
 - for hele reisen, som forutsettes å ville ta en tid av _____
 Avtalt trekk _____ som utbetales første gang den _____
 Forskudd _____
- Overtidbetalingen er tariff pr. time ⁶⁾.

6. Tvist om den rette forståelse av denne kontrakt eller om tjenesteforholdet for øvrig skal ikke innbringes for utenlandsk myndighet. **Arbeidsrettskontroll og redningsvesenets sjømannsvesen**
 Videre er avtalt følgende spesielle vilkår ⁷⁾ **Arbeidsrettskontroll og redningsvesenets sjømannsvesen**

(sted og datum) Rotterdam, 17. mars 1960
Jan Goedhart

Det bekreftes at ovenstående kontrakt er lest opp og vedtatt i mitt nærvær, etter at jeg hadde spurt sjømannen om det ved den foreløpige hyresavtale er gått fram noe tilfølg eller løfte som ikke har fått uttrykk i kontrakten.

Mønstringkontoret i _____
 Det norske konsulat i Rotterdam, 17. mars 1960 J. Jansen

¹⁾ Tjeneste eller oppsigelsesfrist skal oppgis dersom det skal gjøres for andre forhyringssteden. De skal i kontraktene angis som ikke skal gjelde, må angis. ²⁾ Om de særlige vilkår for oppsigelse og de særlige vilkår skal oppgis i sjømannsvesenets § 72-76 og § 83-87. ³⁾ Oppsigelse skal oppgis i kontraktene og det er avtalt i sjømannsvesenets § 72-76 og § 83-87. ⁴⁾ Oppsigelse skal oppgis i kontraktene og det er avtalt i sjømannsvesenets § 72-76 og § 83-87. ⁵⁾ Oppsigelse skal oppgis i kontraktene og det er avtalt i sjømannsvesenets § 72-76 og § 83-87. ⁶⁾ Oppsigelse skal oppgis i kontraktene og det er avtalt i sjømannsvesenets § 72-76 og § 83-87. ⁷⁾ Oppsigelse skal oppgis i kontraktene og det er avtalt i sjømannsvesenets § 72-76 og § 83-87.

NY RUNDE.

Så, dette med skraphandler ble det ikke noe av. Vandret rundt noen døgn, ble litt urolig igjen. Tok meg en tur til hyrekontoret, så etter kjente folk. Hilste på hyresjefen, Meneer Bravenboer. Sa takk for denne "nordsjøbåten" jeg fikk for to år siden! Pratet litt om løst og fast, hyggelig samtale. Vel, en uke etter, en annonse i avisen igjen. Det var spørsmål etter en medarbeider i Coca Cola magasinet like rundt hjørne av den gaten jeg bodde. Passet meg utmerket. Skulle ta imot og sortere tomflasker som ble samlet inn på sjapper og restauranger for videre transport. En slags "LOGISTIK MANAGER", haha.

Kunne ta lunchpause hjemme. Slutte på arbeidet klokken fem. Måtte bli vant med jobben første dagen selvfølgelig. Men det gikk bra. Neste dag på jobb igjen, men kunne ikke konsentrere meg om det jeg hold på med. Hva gjør jeg her?

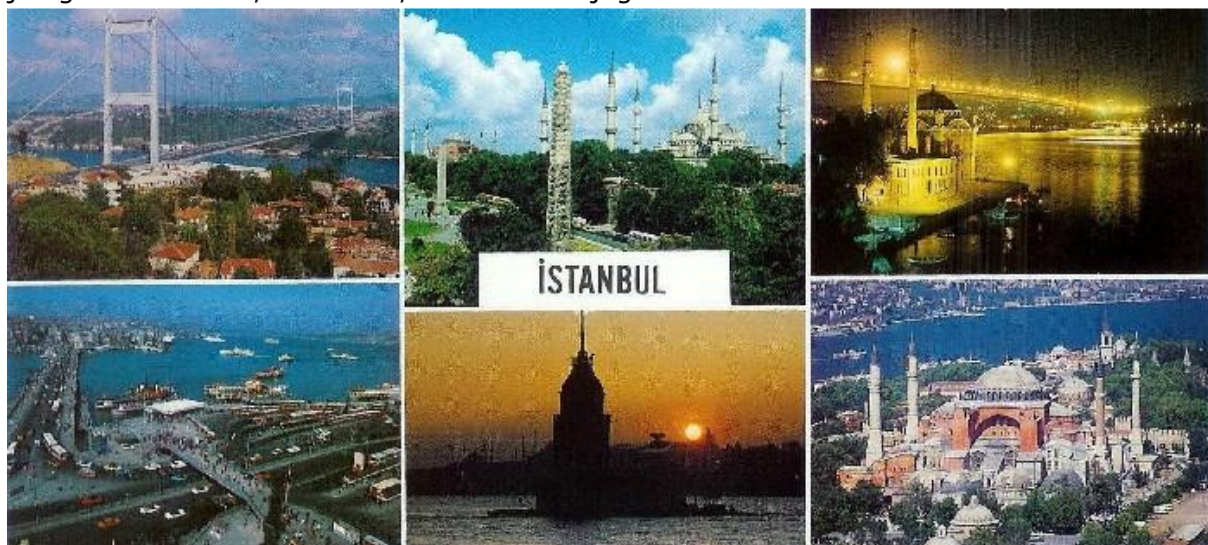

Klokken 11.00 fikk jeg besøk av min kone. Telefon fra Meneer Bravenboer. Klokken 14.00 var jeg tilbake i mitt gamle yrke. Skipet går videre. Jan også....

Han hadde sin story klar, den godeste Mr.Bravenboer. En tanker som gikk i fart mellom Caribien og nordsjøhavner. Det burde være noe for meg! Hørtes bra ut. Båten var dokksatt i Amsterdam. Så opp ditt. Tar avskjed med mine tre damer. Datter Susan, uff...kone Christina og svigermor-----.

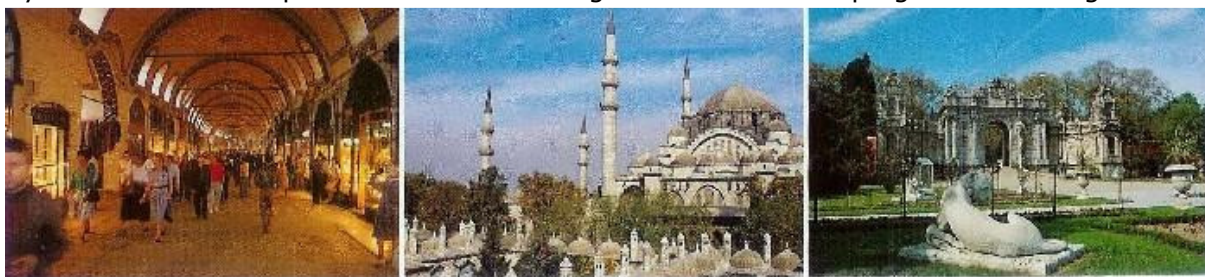
Kom ombord i **MT KOLLBRIS**. Et nybygg fra Eriksberg mekaniske verksted i Sverige. Skipet hadde gjort en lastetur fra Tuapse i Svartehavet til Rotterdam. Bare to måneder gammel, et vakkert fartøy med en fin innredning. Lurte bare på hvorfor skipet skulle på verksted igjen? Hadde vært i Odd Berg rederiet før. Bare gode minner.

Skipet ble rengjort grundig. Det ble montert peilerør i samtlige lastetanker. Vi skulle hente en last korn i Houston. Bestemmelses sted: Istanbul. Niks Nordsjøen! Han har lurt meg igjen denne hyresjefen, f--- også. Ble tildelt 4 - 8 vekten med det samme. B & W hovedmotor. Bare bra, grei kar denne annen maskinisten. Har forøvrigt aldri hatt noe problem med maskinister, bortsett fra denne tullingen på **BLACK TERN**. Men jeg var jo også en bra kar, haha. Vel, Houston har jeg skrevet om før. Bra sted å være.

Ankom Istanbul i mai. Fortøyd i bøyer. Fikk fire miniaturlift på dekk som skulle losse lasten i prammer. Hadde vært her før, men ikke hatt tid til å se meg om, så jeg hadde meget se fram til. Vi var spent på å komme oss på land. Ikke tale om

stempelsjau så tidlig, på denne nybygning. Spiste middag i enn fart, og så båttur inn til byen. Vi var tre kompiser. Her var det trivlig. Massevis av folk på gatene. Koselig. Sett

oss om først før vi skulle inn i sjappa. Det fantes en forretningsgate høyt oppe i bakken. Mange steg opp dit!. Kjøpte ikke noe her. Tok turen ned igjen og så oss rundt i havneområdet. Her er det ferjetrafikk, dag og natt, til andre siden av Bosphorus i Asia.

Klokke var blitt rundt åtte på kvelden i mellomtiden. På tide å finne en skikkelig plass for å få noe å drikke. La merke til at det ble mindre folk på gatene. Fikk øye på noen stridsvogner og mange soldater. Hva var på ferde?

Det fikk vi greie på med det samme. Vi ble stoppet av fire soldater som kjørte jeep. De spurte hvorfor vi fremdeles var ute. Dett var forbud mot å befinne seg ute etter klokken 20.00. Nei, det visste vi ikke noe om. Ingen hadde sagt noe til oss da vi gikk på land. Kaptein var ikke klar over denne situasjonen heller. Det var "curfew". Militæret hadde overtatt makten fra regjeringen. De har fjernet en president som hadde til hensikt att lage enn islamitisk stat av Turkia. Kirke og stat skulle være et med alle følger dette innebar. Opp til idag kan vi takke militæret for at det ikke kom så langt. Fikk ikke lov å gå til havnen og ta båt ombord.

Vi ble ledsaget til Hilton Hotel av disse soldatene og skulle tilbringe natten der. Vi ble installert i lobbyen med bar, tjenere og alt som skulle til. Kunne bli moro. Det kom flere folk inn i løpet av de neste to timer. Vel, kom til denne konklusjonen at Istanbul er den mest kosmopolitike byen i verden. Det ble tilslutt omtrent 60 eller 70 personer som kom fra land spredt ut over hele verden. Folk fra Balkan og østblokk statene. For det meste lusene businessmen. Arabere fra Gulfen med ventilgardiner som hodeplagg. Japser med kamera og kikkert på brystet. Alle var ute i samme situasjon. Så vi begynte å snakke med hverandre, selvfølgelig. Et slags broderskap, haha.

Vi hadde 5 tjenere som serverte oss. Det hadde de ingenting imot. Bare hyggelige karer. For første gang slapp de å si "yes Sir, no Sir, thank you, Sir". Måtte betale drinkene selv, men ellers ingen problemer. Første og siste gang i Hilton. Glemmer aldri dette eventyret.

TUSEN OG EN NATT

Ble kjent med Hank fra Alaska. Han hadde antagelig glemt å skifte klær da han tok flyet i Anchorage. Rutet bomullskjorte, støvler og cowboyhatt. Han var harvester og snakket om kjempestore julegraner. Ved samme bord, Pedro fra Patagonia. Ditto utstyr og ridestøvler. Han hadde noe med hester å gjøre. Etter 4 eller 5 flasker ble det litt mer intimt. Begynte å klappe hverandre på skulderen: "Hey Dutchy, skal du ha en til?". "Yes Sir!". Min kompis, en matros fra Bergen (har aldri hørt det riktige navnet hans) ble

Norsky. Min andre kompis, smører luriflaks, fikk beholde navnet sitt. Så var det fram med lommeboken og bilder.

De syntes **KOLLBRIS** var et vakkert fartøy. Enig. Så på familiefotos fra Argentina, Alaska og gud vet hvad mer. Husker ikke alt jeg var med på denne natten. Jeg gjorde det bra med min Susan og Christina. Ah, oooh, etc. Vel, konen til han Pedro var ikke så værst heller. Selfølgelig skulle det utveksles adresser. Lånte skrivesaker i baren. Ba tjenerne å fjerne tomflaskene først, så vi fikk plass på bordet. Lovet hverandre å skrive brev og sende postkort bla bla bla. Vi hold på med dette her til klokken ble 3 eller 4. Da begynte vi å sovne. Full som en alke selvfølgelig. Noen sov på dørken. Jeg i stolen min. Ble purret klokken 7. Fikk en kaffe og så ut på gaten. Klokken 9 var vi tilbake på **KOLLBRIS**. En erfaring rikere. Men det er rart å tenke på, i 1955 var jeg med **KOLLSTEIN** i Argentina da Peron stakk av. Nå var jeg her i Istanbul med **KOLLBRIS**. Også her ble presidenten jaget bort. Denne gang fra Ankara. What,s next?. Men jeg fortsetter. Skipet går videre.

HOTELL HILTON

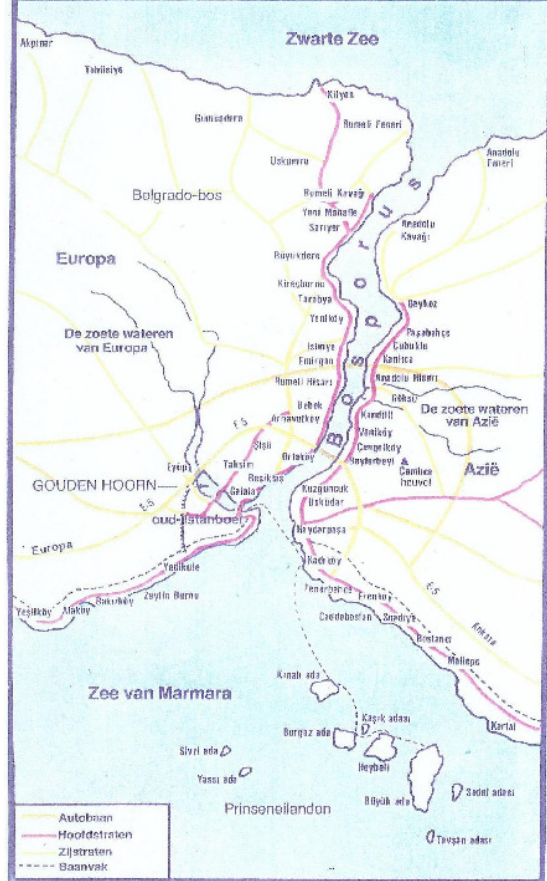

ISTANBUL

Skipet går ikke videre, ikke ennu. Har ligget i bøyen i to uker. Mulighet til å gå på land flere ganger. Sitter ved havner og ser på folk som fisker. Snakker med folk på gaten. Ser på alle disse ferjebåter. Og fartøy ut på reden. Meget morsomt. Har vært inne i moskeen med dører som er like stor som slusdører i Panamakanal, haha. Vanskelig for kriminelle å komme inn her.

Det ble organisert utflukt til Svartehavet med buss. Men vi kom ikke lenger enn halvveis på grunn av voldsom trafikk på denne fjellveien. Kom ikke gjennom denne folkemassen. Ikke noe nytt for meg. Hver gang Jan er med på excursion er det noe som går galt. Etter en uke fikk vi lov å vare ute til klokken 22.00. I den tredje uken var alt normal igjen. No more soldiers in the streets. Etter to uker var **KOLLBRIS** såpass lettet at vi kunne gå inn til kai. Ble fortøyet ved en kornsilo i Haydarpaisa på andre siden av Bosphorus. Den arabiske delen av Istanbul. Etter utlossing her opp til Augusta-Sicilia for bunkers og proviant. Ankomst Augusta 23 Mai.

BOSPORUS EN DE PRINSENEILANDEN

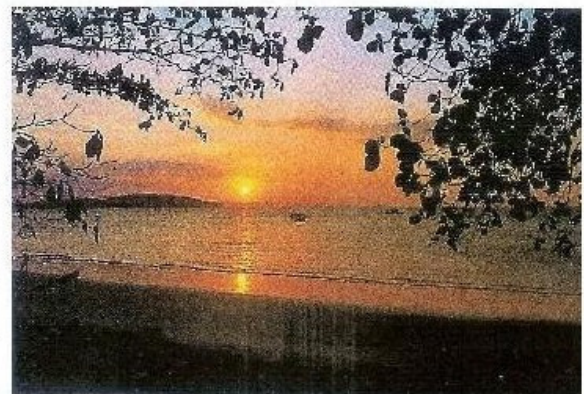
23/5-1960

ARRIVEDECI MARE LIGURIA

PROVIANTERING / AUGUSTA

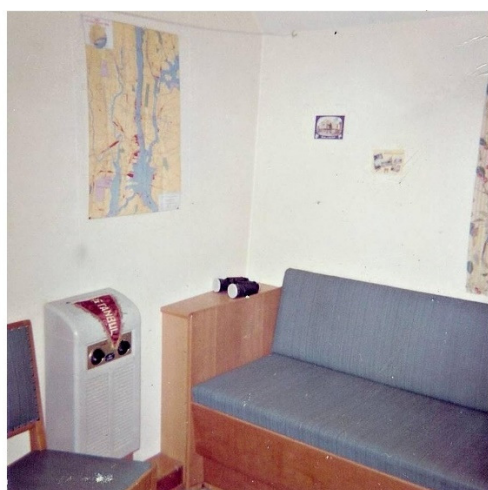
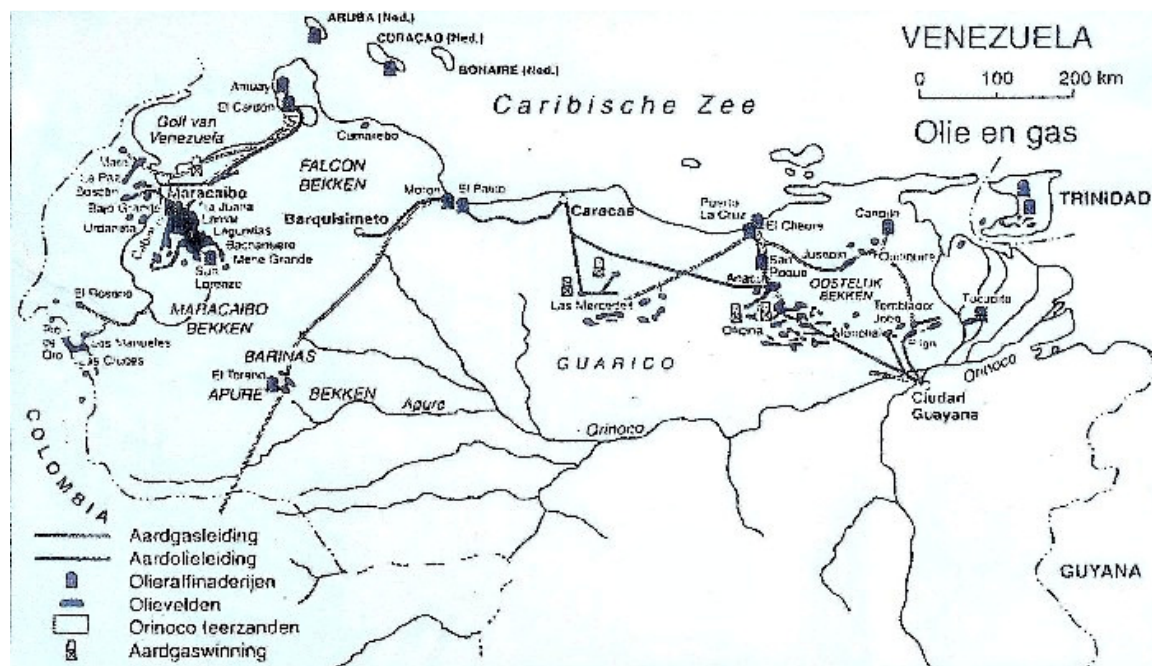
Telegram:

HESS OIL COMPAGNY, NEWYORK.

CHARTER M/T KOLLBRIS TONN 20.000 DWT. SPEED 15 KN. DAYLY USE OF FUEI. 24 TN. CONSECUTIVE VOYAGES 2 YEARS CARIBIEN - NEWYORK

Det her var da som bare f..., hva skal jeg skrive?! "Kommer ikke hjem før august 1961"? Er redd for at mine kjæreste kjære går og leter etter ny pappa for vår datter. En som er hjemme klokken fem hver dag. Kunne ikke ta sjansen på dette. Måtte innskrenke skipsmeldinger til en gang hver fjortende dag! Huff.

Vi skulle opprettholde oljeforsyning til elektrisitetsforsyningen i storbyen New York. Vel, jeg har strøket navnet til han hyresjefen Bravenboer fra min kalender. Til h..... med ham også. Men det var noen positive saker også. Fortjenesten øket med kroner 200 i fartstillegg. Kroner 200 i amerikatillegg. Og jeg ble flyttet over fra maskin til dekk. Skulle bli assistenten til pumpemannen. Skipet skulle gjøre to turer hver måned til New York. Det ble for meget arbeide for ham alene. Lossing og tanksjau etterpå. Ikke noe imot selvfølgelig. Dette var nytt for meg. En ny erfaring. Hjemme base for Hessoil var Perth Amboy - New Jersey. Et sted mellom Atlantic City og Newark bakom Staten Island. Den viktigste lasteplass var Bajo Grande, en betong plattform i sjøen mellom Maracaibo og innløpet til Lake Maracaibo. Vel, here we go.

JA, JAN ER OMBORD HER, OG BLIR NØDT TIL Å FØLGE MED

Punta Cardon 05 juni 1960

Salem (Boston)

04 jan 1961

Bayo Grande	06 juni	Tampico, Mexico	12 jan
New York	13 juni	Houston	16 jan
Punta Cardon	21 juni	Baranquero	24 jan
Bayo Grande	22 juni	Puerto la Cruz	26 jan
New York	29 juni	New York	02 febr
Punta Cardon	07 juli	San Rernando, Trinidad	09 febr
La Salina	08 juli	Baltimore	16 febr
New York	14 juli	Tampico	25 febr
Willemstad	20 juli	Philadelfia	03 mars
Caracas Bay	22 juli	Puerto la Cruz	10 mars
Bayo Grande	23 juli	Salem	17 mars
New York	29 juli	Puerto la Cruz	24 mars
Bayo Grande	06 aug.	Philadelfia	31 mars
New York	14 aug.	Punta Cardon	06 april
Bayo Grande	22 aug.	New York	13 april
New York	29 aug.	Willemstad, Curacao	19 april
La Salina	06 sept	Puerto la Cruz	23 april
New York	12 sept	New York	29 april
Bayo Grande	19 sept	Tampico	07 mai
New York	25 sept	New York	15 mai
La Salina	03 okt	Puerto la Cruz	22 mai
New York	09 okt	Providence	29 mai
Bayo Grande	15 okt	San Nicolaus, Aruba	04 juni
New York	22 okt	New York	10 juni
Bayo Grande	29 okt	Aruba	17 juni
New York	06 nov	New York	23 juni
Bayo Grande	14 nov	Aruba	29 juni
New York	20 nov	New York	06 juli
Bayo Grande	28 nov	Aruba	13 juli
New York	07 des	New York	19 juli
La Salina	14 des	Aruba	25 juli
New York	21 des	New York	01 aug
Puerto la Cruz	27 des		

Avmønstret

**ASSISTENT
PUMPEMANN
JAN**

**PUMPEMANN
OLAV LARSEN**

33519600120002 MT KOLLBRIS. Bilde via Morten Bjørndalen

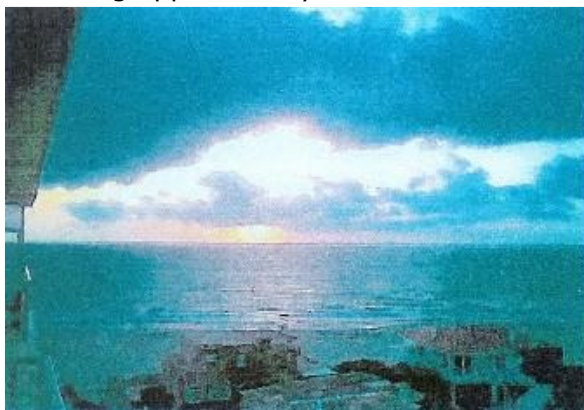
1960 MT KOLLBRIS (1) (335196001)

Type:	Motor tanker/motor tanker	Off.no:	
Flagg (flag):	NOR	Havn(port):	Oslo
Byggeår (year built):	1960/1	Bnr (Sno):	518
Bygger (yard):	Eriksbergs mek. Verkstads AB, Göteborg		
Eier (owner):	A/S Kollbjørg & Odd Bergs Tankrederi A/S (Odd Berg, managers), Oslo.		
Klasse (Class):	DnV + 1A1.		
Tonnasje (Tonnage):	19.725 tdw, 12.808 brt, 7.358 nrt.		
Dimensjoner (size):	Loa: 559,9 ft, Lbp: 539,1 ft, B: 71,9 ft, D: 40,3 ft, Dypg.: 30,8½ ft.		
Lastehandterings syst. (cargo handling.):	6x vingtanker SB og BB, 9x sentertanker. 1 pumperom, 4x lossepumper med total kapasitet 2.000 m ³ /h av tysk fabrikat.. 2x duplex strippe pumper		
Navigasjonsutstyr:			
Kommunikasjon (comm.):			
Kallesignal (Call sign.):	JXHY		
Fremdrift (propulsion):	1 stk Eriksberg-B&W, 2-takt/enkeltv., 7-sylindret, syl. dim.: 740x1.600mm. 8.750 BHK ved 115 o.min. Bygget av Eriksbergs mek. Verkstads AB, Göteborg.		
Fart/forbr.(speed/cons.):	14,5 knop ved 28,5 t/d. Bunkers kapasitet 1.549 Mt.		
Hjelpemaskineri (aux):	2x dieselgen å 425BHK/280kW. 1 turbogen. 225AHK/145 kW.		
Tot.el.kraft (el.power):	705kW/220V-110VDC.		
Kjele(r) (boiler):	2x kjeler, røykrør ("skotte kjeler") med 180 psi arbeidstrykk. 1x eksos kjel, 178 psi arbeidstrykk.		
Bemanning (crew):	pers,		
Historikk:	1956 Bestilt i februar. 1959 Bygget som motortanker KOLLBRIS ved Eriksbergs mek. Verkstads AB, Göteborg for A/S Kollbjørg & Odd Bergs Tankrederi A/S (Odd Berg, managers), Oslo. Sjø satt 05/05.		

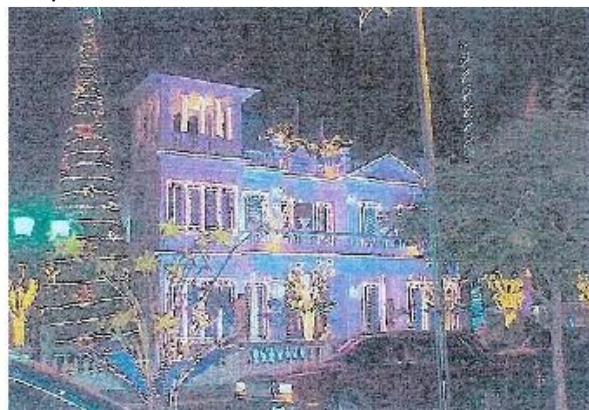
Så, nå har vi fått de tekniske detaljer av **KOLLBRIS** på plass. La oss se litt på mannskapet. Den viktigste person ombord var annenstyrmann Skår. Det var han som hadde å gjøre med losse og lasteprosedyrene. En ekspert på dette området. Samarbeid mellom ham og oss pumpemenn var perfekt. Lossing og tanksjau etterpå. Så fort vi passerte 200 mils grensen. Vi har aldri brukt strippepumper. Kjørte en av turbinene i sakte fart. Med lasting i Venezuela hadde vi ikke noe å gjøre. Bare ta ut ballast. Og dermed var det gjort for oss. Kunne ta fridag. Bare bra.

Denne styrmannen, Skår, hadde konen Sonja med seg. Kjekk dame å ha med å gjøre. Jeg fikk se ekteparet Skår igjen i 1967, på Torshamn terminalen ved Gøteborg. Da var han fører av 80.000 tonneren **ANNA KNUTSEN**. Og ti år senere kunne jeg hilse på Sonja og mannen hennes igjen, i Europoort. Han var da fører av **HILDA KNUTSEN**. En enestående karriere til sjøs. Min fulle respekt!

Det er ikke meningen å skrive om alle havner vi har vært med **KOLLBRIS**. De fleste av disse havner har jeg vært før. Skriver bare om opplevelser jeg aldri har glemt. Gamle minner. Det kommer en del bilder av mannskap og innredning av skipet senere. La meg se litt på første eventyr med meg i hovedrollen! Som sagt, denne lasteplass, Bajo Grande, var en betong platform med manifold omtrent 1200 meter utenfor kysten. Selve byen kunne ikke beskrives slik. Bare noen hus, strand og brygge for denne speedbåten mellom platformen og fastlandet. Den gikk regelmessig om dagen. En ble nødt til å ta taxi derfra og opp til storbyen Maracaibo. En distanse på 12 kilometer.

BAJO GRANDE

HUS I MARACAIBO

Vel, vi tok oss en tur på land på lørdag ettermiddag. Opp til Maracaibo. Her var det mye å se på. Mange fargerike hus og bygninger. Og sjapper, selvfølgelig. Klokken to om natten, tilbake til Bajo Grande. Det viste seg å være umulig å komme i kontakt med disse karene på platformen. Det ble bare å legge seg ned på stranden, og vente på daglys. Hva som gikk av meg da har jeg aldri blitt klar over. Tok av meg dongery buksen og skjorten og ut med Jan. Ut i det blåe hav! Tror det gikk en evighet før jeg rakk til platformen. Det må ha vært litt av et syn for disse karene på land å se meg klatre opp lederen og sprinte ombord i en helvetes fart. Sov ut rusen til klokken ni.

Fikk se meg selv i speilet, dagen derpå. Hvem faen var det jeg så? Er dette meg? Først nå gikk det opp for meg hva jeg hadde gjort. Vanvittig. Kastet overbord alt ansvar for skip og mannskap. Tok ikke hensyn til kone og barn hjemme. Hva holder du på med mann? Du må slutte med denne rum og coca cola business. Ellers går det den veien høna sparker. Macho oppførsel. Det er ingen som sier "Gratulerer Jan. Du var flink". Vel, skipet går videre.

HEYA CHIEFEN.GRATULERER

Vi fortsetter reisen. De første 6 måneder ble det bare anløp av Bajo Grande og New York. Har losset lasten i Queens, Brooklyn og Hoboken. Fikk en tur oppover Hudsonfloden til Albany, hovedstaden til staten New York. Meget interessant. Passerte Singing og Westpoint, Militair acedemy. Vakkert landskap. En gang i sjøen ble vi motormennet invitert til chief Eriksen. Han feiret bursdagen sin. En meget sympatisk gjeste. Det manglet ikke på drikkevarer. Haha.

12 September var vi tilbake igjen i Perth Amboy. Heldigvis. Da fikk vi å gjøre med hurricane DONNA. Den hadde herjet USA østkysten flere døgn allerede. Ble varslet tidlig. Koblet ifra slanger og lagt ut flere trosser. Det ble noen oversvømmelser på raffinaderiet men vi kom fra det uten skader. Verre gikk det utover **M/T HAVPRINS**, et fartøy av samme type som **KOLLBRIS**. Den fikk smadret stormbrua og livbåter utenfor kysten. På vei tilbake igjen til Caribien passerte vi **M/T KOLLSTEIN**. Bare gode minner om denne båten. Artig att se den igjen

KOLLSTEIN

JAN OG MATROS SJUR

AKTERUTSEILET

Har lest om dette fenomen. Trodde det er bare disse bomser i Oslo, Rotterdam, Antwerpen, Liverpool og Genua som har monopool på det. Ikke meg. Passer meg for den slags tull-- . Vel, 6 November var vi i Perth Amboy igen. Olav hadde vakt i pumperom. Skulle løse av til kveldsmat. Tatt meg en tur på land da klokken var 3 middag. Ingen vits i å skifte klær.

Smithstreet var like utenfor porten til raffinaderiet. Måtte kjøpe en kartong filtersigaretter til en kompis og en flaske vin til meg sjelv. Dett var fort gjort. Tatt meg en øl på nærmeste sjapp også ombord igjen med Jan. Det var meningen i allefall. Men jeg ble stanset av matros «Bergen» (han som var med på Hilton eventuret) og matros Sjur. De kom nettopp ifra skipet og skulle ha seg en drink. De forlangte rett og slett at jeg skulle være med. Hvorfor ikke?.Hadde fremdeles en time igjen. Vi hadde det koselig. 3 øl takk. En til. En til Takk.

Så var det meg. Vi ta en siste før vi går ombord. Oke, greit nok. Kom til porten av raffinaderiet da klokken var 10. Ble tatt imot av politiet. Kjørte til polisstation for forhør. KOLLBRIS var gått til sjøs klokken 7. De har brukt fløyte i hele 10 minutter for å varsle oss. De kunne også ha sendt en mann på land for att hente oss. Som sagt. Denne Smithstreet var like ved.

Men, det var hverken mine kompisser eller jeg som hadde spurt om eventuell avgangstid. Dessverre. Jeg ble edru med en gang. Fi faen. Hjernen min begynte å gå på overtid. Jesus, her går din carriere Jan. Det blir skilsmisse etc.etc. Herregutt mann, du er ikke noen bedre enn disse bomser du snakker om. Vel, vi var heldig. Kapten ga beskjed att han ville ha oss tilbake igjen ved neste anløp New York. Evig takknemlig selfølgelig. Men han hadde sine grunner. Kontrakter våres. Det er ikke lurt at mønstre på nye folk i statene for så vit de finnes. Det ble ordnet en taxi for oss også opp til det norske sjømannshjemmet i Brooklyn.

En 4 timers kjøretur. Ankomst dit klokken 2 om natten. Ble ikke tatt imot som helter. Tvert imot. Folk som akterut seiler er ikke populair nogen steder i verden. Og særlig ikke her. Gjester i dette hotel er for det meste norske som er bosatt i Statene. Disse 2 ukers opphold her var ikke moro. Bare bra att jeg hadde denne kartong sigaretter med meg. 20 November ble vi kjørt tilbake igjen til Perth Amboy av hotelbilen. Denne affaire kostet oss en måneds hyre. Men shitt med det.

Jeg fikk noget annet å tenke på. I lugaren min var det et eneste rot. Han som har låst døren har glemt at se på ventiler. De ver åpen da vi gikk på land. Likedan hos disse matroser. På vei til Venezuela i ballast ingen problemer. Men på vei tilbake til New York med full last fikk de ryskevær. Først da vannet begynte att renne ut i corridorer ble folk oppmerksom på hvad som var feil. Nogen hadde tatt opp radio min i fra dørken og plassert den i sengen. Resultat? Den produserte bare nødttsignaler. Så ut av ventilen med den after lang og tro tjeneste. Nå var det min tur att bli forbanne. Men jeg kunne ikke gå opp til brua og si «Hey! Kristiansen! Jeg skal ha ny radio». Dessverre. Måtte ha hjelp av tømmermann att få opp skufer under sengen min. Vel, det ble en HAPPY ENDING allikevel for mitt vedkommende. Gratulerer Jan!

Vi fortsetter. En tur la Salina-New York. Herfra til Puerto la Cruz. Fikk Jul i sjøen. Send Jule Hilsen til hjemfronten

Lastet fyringsolje i Puerto la Cruz for Salem i nærheten av Boston. Nyttårsaften også i sjøen. Det var vanlig praksis å ta temperatur på lasten 2 ganger i døgnet. Like efter frokost og kveldsmat. Utenfor Norfolk et sted ble vi varslet fra bruen att noget var galt på dekk. Mitt på natten. Det blåste steam alle veier. Mellom klokken 22.00 og

klokken 02.00 falt temperatur fra 10 grader plus til 10 grader minus. Resultat?. 4 ventiler til heatecoils under stormbruen vae gått i stykker. Ble nødt til å stenge steamen på denne ledning og få steam på dekk på hovedledning. Måtte ha i gang wincher og ankerspillet så ikke denn skulle fryse til. Det ble turn til for maskinfolk. Ble nødt att skifte ut disse ventiler i enn fart for ikke att miste temperatur på lasten. Heldigvis hadde vi reserve ventiler på lager. Vel, det var en av de verste jobben jeg har vært med på. Står her med skiftenøkkel midt på natten og 10 minusgrader. Flaks att båten var ganske ny. Ikke rust. Og heldigvis ikke sjøgang! Men vi greide det i rett tid. Måtte stille inn temperatur på nytt.

Ankomst Salem 4 Januar 1961. Det tok litt mer tid enn vanlig att få ut lasten. Men ikke flere problemer. Skulle herfra til Tampico Mexico. En velkommen avveksling i ruteskjema. Har gode minner om dette landet og særlig musikk. Og her begynner neste eventyr.

TAMPICO

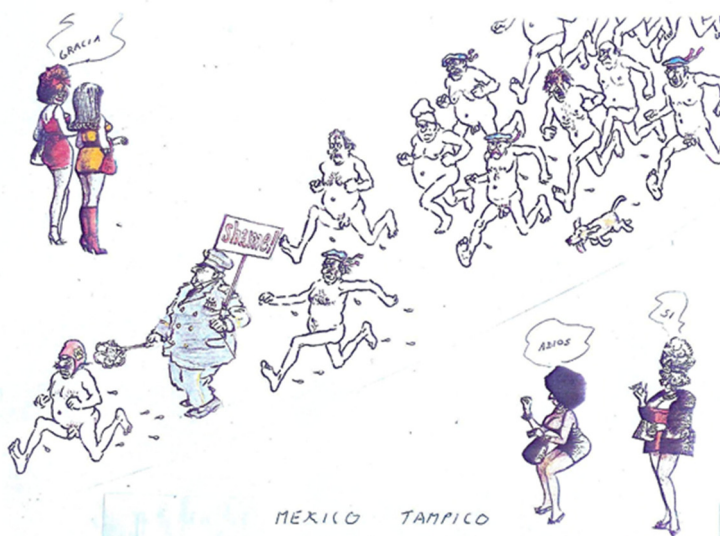

På østkysten av Mexico. Havneområdet heter Ciudad de Madero. Her fantes oljeanlegget. Et vakkert landskap. Kunne se fra båtdekk ut på badestrand og livet ut i gaten. Skulle ta inn last for Houston - Texas. Som jeg har skrevet før jeg likte meg bra i disse trakter. Hele gjengen på land selvfølgelig efter kveldsmat. Hørte snakk om ett berømt restaurant ikke langt i fra raffineriet. CASA PEPE.

Så opp ditt. Stor orkest. Stor dansegulv og ett dusin «selskapsdamer». Fint att se på, men ikke noget for meg. For stor og for meget folk. Fant en sjapp like ved som minned meg om besøk i Vera Cruz. Koselig og orkest på 5 mann som spilte mexikansk folkemusik. Hadde det meget bra de neste 6 timer, haha. Mye moro neste dag også ved frokost bordet. Måtte høre på alt mine kompisser hadde vært med på. Massa skryt selvfølgelig. Har hørt den slags prat før. Disse damer var absolut toppen. Stor fest. Lurte på om jeg hadde gått glip av noget. En av gutter hadde fått en stor bilde av dette dameselskap. Den fikk hedersplassen på veggen i dagrommet.

Vel, 2 døgn senere måtte en av guttane op til styrmann. Han var blitt

sjuk. Neste dag en mann til. Så styrmann spurte «Kommer det flere----?». Kanskje. Vi har studerd bilde på veggen i dagrommet. Så du må regne med ett par mann til, var svaret. De fikk mediciner og advis att søke lege i Houston.

SKIPET GÅR VIDERE

Det ble slutt med anløp av Bajo Grande terminalen. Flere lasteplasser i Caribien. Venezuela, Trinidad, Aruba og Mexico. Og flere losseplasser på USA øst- kyst. Den tredje Mars anløp Philadelphia. Her gikk pumpemann Olav på land. Han var blitt sjuk. Jeg ble mønstred pumpemann på konsulatet. Det var tredje gang jeg ble forfremmet på grunn av sykdom av manskap. Men, ikke noget att gjøre med det. Sonja Skår, kone til annenstyrmann gikk også på land. Hun ventet bam. Fikk en ny «salongpike» ombord. Kari. En eldre norsk dame som var bosatt i Statene. Hun ble fort populair blant manskapet. Deltok i alt som foregikk ombord. Se på film, bingo, kortspill i dagrommet

etc. Bare skøy med henne. Det ble liksom mer liv i dagrommet akterut. Har vart en tur til San Fernando, Trinidad også. Morsomt att besøke kjente plasser og kyrke. Har vært her flere ganger med **KOLLSTEIN**.

1 April, Willemstad-Curacao. Hollandsk kolonie. Haha. Anledning for en tur til konsulat og hente ny pass. Ble tatt imot av en stor negerinne. Hun begynte å smile med det samme hun fikk øye på meg. Så håpfullt ut. «Hvad skal du ha?». Ble overrasket. Ikke, «hvad kan jeg gjøre for Deg unge mann?». Nei, hvad skal du ha. «Jeg trenger ny pass. Det gamle er gått ut». «Oh, hvor kommer du ifra i Rotterdam? Da skal du vare der...». «Hør her, det er over ett år siden jeg har vært i Rotterdam og kommer ikke til att reise ditt de neste 6 måneder. Jeg skal ha ny pass, nu.» «Oh, har du bilder?». «Joda, her har Du 4 stykker». «Disse bilder kan ikke brukes. Ser ikke venstre øre riktig». Herregutt! Ut i byen igjen og lage nye bilder. «Disse bilder er ikke riktig heller. Utydelige». Hun var ikke tilfreds med disse bilder heller. Så jeg ba henne att reise til h....., og ut med Jan. Denne saken har kostet meg 10 Curacao gylden opp til da.

10 døgn senere på konsulatet i New York. En snill hollandsk dame spurte om jeg ville ta vare på det gamle passet mitt. En meget interessant souvenir etter hennes mening. Det hadde hun rett i. Hadde en hyggelig samtale med henne mens konsulen hold på att lage ny pass. Tusen takk for denne geste.

7 Maj var vi tilbake igjen i Tampico for tredje gang. En av yndlingssteder min. Stod ved rekkverk akterut i selskap av Kari. Så på trafikk ut i gaten. Syntes jeg måtte fortelle litt om omegnen her til Kari. Gjorde henne oppmerksom på disse fine badestrender og billig taxi til Tampico. «Hvad er det blitt av trikken?». «Hvad?». «Under krigen kunne en ta trikk herfra til Tampico». De neste 5 minutter ble det stille. Jøssenavn Jan, kan ikke du holde kjeft og slutt att leke geografie lærer. Stop playing the wise guy. Denne dame var krigsveteran da moren din hold på att skifte bleier på deg. Omforlatelse er på plass i dette tilfelle. Vel, det var siste besøk i Mexico for meg. Har aldri vært her siden. Siste

gang min favorite musikk. Lasteplass for resten av tiden jeg var ombord her ble San Nicolas på Aruba. Kunne ikke vært bedre. En bra sted å være. Gjorde 5 reiser til Aruba-New York. Så var det slutt for Jan på **KOLLBRIS**. Avmønstring fant sted i New York 1 August 1961. Tatt inn igjen i det Norske Sjømannshjemmet i Brooklyn.

ADIOS ARUBA

LAGO OIL & TRANSPORT CO., LTD
Shore Pass No 23635

This pass grants Jan Goedhardt
Name

Pumpman of the M/T Kollbris
Rating Ship's name

Right to pass the dock gate concerned and gate no. 1 in order to leave and enter the Lago concession.
To pass Lago refinery an additional pass is required.

[Signature]
Master

This pass is not transferable
Only valid on date of issue and the very next day
Pass will be dated by Lago Police at the gate

Lot-Mar-10E

ADIOS MEXICO

M.T. "KOLLBRIS"

MANAGING OWNERS:
ODD BERG, OSLO
TELEGRAMS: "BERGODDE"
PHONES:
OFFICE 427176
HENRIK BERG PRIVATE 608915
ARNE HAGELUND " 696464
KNUT BERG " 606233

CALLSIGNALS:
JXHY

New York 31. juli 1961.

Attest.

Herr Jan Gothart, født 2/3-29 har fart med M/T "Kollbris" av Oslo i tiden fra 17/3-60 til 31/7-61 og mønstrer nu av efter eget ønske.

Gothart var fra først av ansatt som motormann, og har siden 4/3-61 tjenstgjort som pumpemann.

Gothart er edruelig, og har utført sitt arbeide meget tilfredsstillende.

[Signature]
maskinsjef

M/T "KOLLBRIS"

7
VERLENGING / RENOUELLEMENT / RENEWAL
Verlengd tot / Renouvelé jusqu'au / Renewed until
21 December 1957 (21-12-1957)
Landen waarvoor het paspoort geldig is / Valable pour / Valid for
Alle landen der wereld
Tous les pays du monde
All countries of the world
Verlengd door / Renouvelé par / Renewed by
Ho. Va. G. van der Staaf te Oslo
Datum / Date / Date
26 October 1955 (26-10-1955)
Stempel en handtekening / Scellum et signatura / Seal and signature
Het Hoofd der Consulaire Afdeling
Post: 100
Konsulaafprijs
500
No. B 250565

8
VERLENGING / RENOUELLEMENT / RENEWAL
Verlengd tot / Renouvelé jusqu'au / Renewed until
30 sep. 1959 (30-9-1959)
Landen waarvoor het paspoort geldig is / Valable pour / Valid for
All parts of the world
Verlengd door / Renouvelé par / Renewed by
Consulate of The Netherlands Montreal
Datum / Date / Date
30 sep. 1957 (30-9-1957)
Stempel en handtekening / Scellum et signatura / Seal and signature
DE CONSUL GENEERAAL
Voor deze
Post: 5
Konsulaafprijs
50
No. B 50

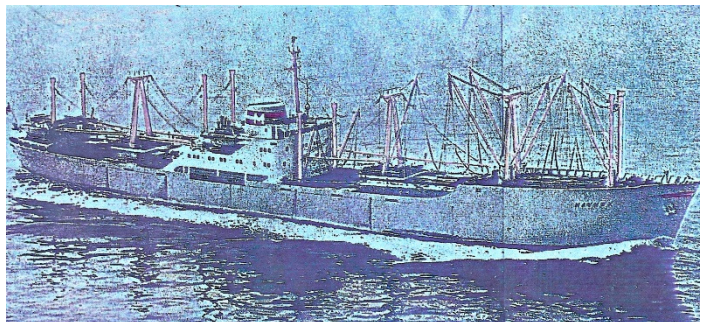
9
VERLENGING / RENOUELLEMENT / RENEWAL
Verlengd tot / Renouvelé jusqu'au / Renewed until
23 Mei 1961 (23-5-61)
Landen waarvoor het paspoort geldig is / Valable pour / Valid for
All. wereldeen
All parts of the world
Verlengd door / Renouvelé par / Renewed by
Consulat General Hong Kong
Datum / Date / Date
23 Mei 1959 (23-5-59)
Stempel en handtekening / Scellum et signatura / Seal and signature
DE CONSUL GENEERAAL
Voor deze
Post: 5
Konsulaafprijs
50
No. B 50

AFSCHEID VAN CHEF ERIKSEN

Hjemreise på MS HAVHØK

Som sagt, avmønstring 1 August i Newyork. Tatt inn på sjømannshotel igen i Brooklyn, Denne gang i bestedress istedenfor arbeidsklaer. Haha. Nå vaer dett om att gjøre a komme meg hjem. Hadde ikke rett på fri hjemreise fordi jeg ikke var bosatt i Norge. Bare tull. Meld meg på hyrekontor hver dag for

att se om det var mulig att få hyre til Europa. Men redere mønstrer ikke folk i Staterne når båten skal til Europa. Det ble jeg fort klar over. Etter 9 døgn ble jeg lei hele shitten. Spørte bestyrer på hotellet og presten om de kunne hjelpe meg. Det gikk hard utover financien min. Det resulterte i en plass på **M/S HAVHØK**. Jobbet meg hjem over Atlanterhavet. Ankomst Rotterdam 20 August efter 18 måned fravær. Gudsjelov!

